

ไม้แก่น หรือต้นกล้วย

วันที่ ๒๓ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๓

โอวาทพระราชภาวนาวิสุทธิ

ณ อุโบสถ วัดพระธรรมกาย

บรรยายกาศภายในวัดพระธรรมกาย
(บริเวณ ๑๙๖ ไร่)

วันเสาร์ที่ ๒๓ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๓

การปวารณา เป็นเรื่องจำเป็นสำหรับพระภิกษุที่บวชมา มีวัตถุประสงค์เพื่อการทำพระนิพพานให้แจ้ง สลัดตนให้พ้นจาก กองทุกข์ ชำระกายวาจาใจของเราให้สะอาดบริสุทธิ์หลุดพ้นจากกิเลส อาสวะไปสู่อายตณนิพพาน

ที่บอกว่ามีความจำเป็นก็เพราะผู้ที่เข้ามาบวชนั้น ล้วนมีกิเลส อาสวะกันทั้งสิ้น มาบวชก็ต้องการทำให้กิเลสมันหมดไป แต่เพราะยังมี กิเลสนี้แหละ บางครั้งเราก็อาจพลาดพลั้งประพฤติกิเลสผิดต้องตาม พระธรรมวินัย จะโดยเจตนาหรือไม่เจตนาก็ตาม ซึ่งก็จะทำให้เราพลาด โอกาสในการบรรลุมรรคผลนิพพาน เพราะฉะนั้นจึงต้องมีการตัดเตือน แนะนำซึ่งกันและกัน

เหตุที่ต้องมีการปวารณา เพราะว่าการตัดเตือนกันนั้น เป็นสิ่งที่ทำได้ยาก ทั้งผู้เตือนก็ดี และผู้ถูกเตือนก็ดี ถ้าหากไม่เข้าใจ วัตถุประสงค์ของการแนะนำตัดเตือนหรือเป็นกัลยาณมิตรให้กันแล้ว ก็จะทำให้เกิดความขัดเคืองใจเกิดขึ้น จะทำให้ขาดความสามัคคีในหมู่คณะ เวลาบำเพ็ญสมณธรรมใจก็จะฟุ้งซ่านขุ่นมัว เพราะฉะนั้นจึงจำเป็นต้อง มีการปวารณากันเอาไว้

โดยจะเลือกเอาวันขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๑๑ ซึ่งเป็นวันสุดท้าย ของการอยู่จำพรรษา เป็นวันมหาปวารณา เพราะว่าในสมัยพุทธกาล

หลังจากออกพรรษาแล้ว ต่างก็จะแยกย้ายกันไปสีกวิเวกบำเพ็ญ
สมณธรรม ไปตามป่าเขาลำเนาไพร โคนไม้ เรือนว่าง ลอมฟาง ตาม
สถานที่ต่าง ๆ ที่เป็นทีรื่นรมย์เหล่านั้น เป็นต้น เพราะฉะนั้นจึงต้อง
มีการปวารณากันไว้ เพื่อให้ได้เห็นได้ยินหรือสงสัยว่า เพื่อนสหธรรมิก
ท่านใดประพฤตินิไม่ถูกต้องตามพระธรรมวินัย ก็จะอาศัยจิตที่ประกอบ
ไปด้วยความรักและปรารถนาดีไปแนะนำกัน

เมื่อปวารณากันแล้ว ผู้ถูกตักเตือนก็จะยอมรับด้วยความสบายใจ
และรู้สึกขอบพระคุณผู้ที่มาเป็นกัลยาณมิตรให้ เพื่อให้ประพฤติดี
ปฏิบัติชอบตามพระธรรมวินัย ใจจะได้เกลี้ยง ๆ บริสุทธิ์ และก็เดิน
ตามรอยบาทของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า บำเพ็ญสมณธรรมไปด้วยจิตใจที่
ปลอดโปร่งแล้วก็ถูกหลักวิชา ซึ่งจะทำได้บรรลุมรรคผลนิพพาน
ในที่สุด นี่เป็นวัตถุประสงค์ของการปวารณา

แต่อย่างไรก็ตาม ผู้ที่ชี้มูลทรัพย์ให้ก็ต้องดูจังหวะ เวลา และอารมณ์
ว่า เราพร้อมไหม เขาพร้อมไหม และต้องมีศิลปะในการพูด พูดอย่างไร
เขาถึงจะไม่ขุ่นมัว จังหวะไหน อารมณ์ไหนเขาพร้อม นี่ในแง่ของการ
ปฏิบัติจริง แม้รัก-หวังดี-และห่วงใย แต่ก็ต้องดูจังหวะ ดูอารมณ์ และ
ก็รู้วิธีการที่จะพูด ฉลาดที่จะพูด

จริตอัธยาศัยของแต่ละคนไม่เหมือนกัน บางคนเตือนทางอ้อม
ได้จะดีกว่าเตือนทางตรง บางคนบอกตรง ๆ ได้ และก็บางจังหวะบาง

อารมณ์ก็เป็นอย่างนั้น นี่ก็เป็นสิ่งที่ต้องศึกษาเรียนรู้ และนำไปปฏิบัติ จึงจะเกิดประโยชน์สุขต่อตัวเองและผู้ที่ถูกตักเตือน ซึ่งก็จะมีผลถึงพระพุทธศาสนาก็จะตั้งมั่นยืนยาวคงอยู่คู่โลกตลอดไป อีกทั้งจะได้เป็นเนติแบบแผน เป็นต้นแบบให้กับผู้ที่จะมาบวชในภายหลัง ได้เดินตามรอย ทั้งผู้แนะนำ ทั้งผู้ที่ถูกแนะนำก็มีความปลื้มด้วยกันทั้งสองฝ่าย มีปิติสุขหล่อเลี้ยงใจซึ่งกันและกัน ถ้าพระพุทธศาสนาเจริญรุ่งเรืองปกปักษ์หมั่นคงก็จะเป็นประโยชน์ต่อมวลมนุษยชาติ ต่อชาวโลก ต่อสรรพสัตว์ทั้งหลาย ไม่ว่าจะมีกายหยาบหรือกายละเอียดก็ตาม เพราะฉะนั้นการปวารณาจึงมีความสำคัญมาก

เพราะฉะนั้น ลูกทั้งหลายก็อย่าดูเบาว่า แค่ว่ากล่าวคำภาษาบาลีไปตามธรรมเนียมปฏิบัติเท่านั้นก็เพียงพอแล้ว อย่าคิดเพียงแค่นี้ เพราะมันมีผลต่อการบรรลุมรรคผลนิพพาน อย่างน้อยก็เข้าถึงพระรัตนตรัยในตัว เป็นที่พึ่งที่ระลึกสำหรับตัวเราและของทุก ๆ รูป มีผลต่อพระศาสนา และสรรพสัตว์ทั้งปวงดังกล่าว เป็นต้น นี่ก็เป็นสิ่งที่ต้องศึกษา

ในช่วงนี้ แม้ว่าวันพรุ่งนี้จะออกพรรษาแล้วก็ตาม เราก็อยู่ในช่วงที่จะต้องชำระกายวาจาใจให้สะอาดบริสุทธิ์ต่อไปอีก สิ่งนี้เป็นภารกิจของเรา เพื่อตัวเรา เพื่อศาสนาและกัณฐกสัตว์ทั้งปวง นี่เป็นเรื่องสำคัญ ในวันนี้เราก็ต้องอยู่แรมราตรีอีกหนึ่งคืน ก็บำเพ็ญสมณธรรมให้เป็นปกติ

ตอกย้ำทุกวัน “บวชตลอดชีวิต”

สำหรับความตั้งใจของเรา ตั้งแต่เบื้องต้นที่เราได้อธิษฐานจิต จำพรรษาอยู่ร่วมกันในอาวาสแห่งนี้ เราตั้งใจไว้ว่า พรรษานี้จะให้ เป็นพรรษาแห่งการบรรลุธรรม กาลเวลาผ่านไปจนถึงวันนี้เป็นวัน สิ้นท้ายของการอยู่จำพรรษาแล้ว ให้ตรวจตราดูว่า เราได้บรรลุ วัตถุประสงค์ตามมโนปณิธานที่ตั้งใจไว้ด้วยดีตอนต้นพรรษา แล้วหรือยัง เราหาแก่นกลางภายในตัวเราเจอไหม แม้แก่น กลางภายในตัวเรามีอยู่ ถ้าเรายังไม่เจอ ก็แปลว่า เรายังเป็น ประดุงต้นกล้วยที่ไม่มีแก่น ถ้าเราหาเจอจึงจะชื่อว่า เราเป็น ไม้แก่น วันนี้อีกวันหนึ่ง ที่ลูกทุกคนจะต้องให้ความสำคัญในการ สำรวจตรวจตราตัวของเราเองว่า เราบรรลุวัตถุประสงค์เข้าพรรษา เข้าถึงธรรมแล้วหรือยัง ถ้ายังก็ทำให้ได้ ที่ได้แล้วก็ทำให้มันคง นี่ เป็นเรื่องที่สำคัญ

ส่วนการเข้าถึงพระธรรมกายนั้น เราก็รู้หลักวิชาแล้วว่า พระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสไว้ว่า “สมณะหยุดแล้ว” หรือที่พระเดช พระคุณหลวงปู่ ท่านมาขยายความต่อด้วยประสบการณ์ภายในของ ท่าน และด้วยถ้อยคำอันเป็นอมตะวาจาว่า “หยุด เป็น ตัวสำเร็จ” คือ นำใจที่เคลื่อนไหวออกแวกไปในเรื่องราวต่าง ๆ ที่ไม่เป็นเรื่อง กลับมาสู่ที่ตั้งดั้งเดิม คือ ที่ศูนย์กลางกายฐานที่ ๗ อย่างผ่องคลาย สบาย เรารู้หลักวิชานี้กันอย่างดีแล้ว เพราะฉะนั้นก็ทำตามนี้ หยุด นั้นแหละจะเป็นตัวสำเร็จ ให้เราได้บรรลุเข้าถึงพระธรรมกายในตัว

ซึ่งเป็นแก่นแก้วกลางกายของเราที่แท้จริง ส่วนกายภายนอกนั้นแค่อาศัย
กันอยู่ชั่วคราวชั่วคราวเท่านั้น ไม่ช้าก็จะต้องพลัดพรากจากกันไป คือ
อาศัยสำหรับเดินทางกลับเข้าไปสู่ภายในให้ไปพบพระธรรมกายให้ได้

เพราะฉะนั้นเวลาที่เหลืออยู่ทุกอนูวินาทีนี้ ก็ให้ตั้งใจกันให้ดี
ทั้งลูกพระลูกเณรที่บวชมาหลาย ๆ พรรษาแล้วก็ตาม หรือที่เพิ่งบวช
ใหม่ในโครงการบวชพระเข้าพรรษา ๑๐๐,๐๐๐ รูปนี้ ก็ให้ตั้งใจใช้ทุก
อนูวินาทีที่เหลืออยู่อีกไม่ก็ชั่วโม่งนี้ฝึกตนทนทวิบากเพียรตบะเป็น
พระแท้ หาที่พึ่งที่ระลึกภายในของเราให้ได้ การมาเกิดใหม่ใน
เพศสมณะของเราในคราวนี้ก็จะสมความปรารถนา เป็นหลักเป็นธงชัย
ให้กับพระศาสนา เป็นเหื่อนาบุญให้กับญาติโยมทั้งหลาย มนุษย์และ
เทวดาทั้งปวง อีกทั้งเป็นการตอบแทนพระคุณของบิดามารดาของเรา
นี่ก็เป็นเรื่องที่สำคัญ

วันนี้หลวงพ่อบุญมาสาธุการ กับลูกพระลูกเณรที่นำ
ปัจจัยไทยธรรมมาร่วมบุญกันในคราวนี้ เพื่อใช้ทำงานพระศาสนา
ขออานุภาพแห่งบุญที่ลูกได้ตั้งใจสร้างมหาทานบารมีนี้กับบุญ
ทุกบุญที่ได้ทำผ่านมา ทั้งความตั้งใจจริงที่ได้บำเพ็ญสมณธรรมและ
กิริยาวัตรกิจกรรมที่หมู่คณะมอบหมายให้ภายในพรรษานี้ จงมารวมอยู่
ในศูนย์กลางกายฐานที่ ๗ ให้กลั่นกายวาจาใจ ธาตุธรรมเห็นจำคิดรู้ให้
สะอาด ให้บริสุทธิ์ ให้หลุดพ้นจากการเป็นบ่าวเป็นทาสของพญามาร จาก

วิบัติบาปศักระตือรือร้น วิบากกรรม วิบากมาร อุปสรรคต่าง ๆ นานาในชีวิต
ทุกข์โศกโรคภัย สิ่งที่ไม่ดีทั้งหลายให้มลายหายสูญไปให้หมด

ให้ลูกทุกรูปจงมีสุขภาพพลานามัยที่แข็งแรง อย่าเจ็บ อย่าป่วย อย่าไข้
ให้อายุชยยืนยาว ได้สร้างบารมีไปนาน ๆ ได้ปลอดจากสิ่งที่เป็นข้าศึก
ต่อกุศลและพรหมจรรย์ ให้ประพฤติดีปฏิบัติชอบ ถูกต้องตามพระธรรม
วินัยของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ให้ลูกรู้แจ้งเห็นแจ้งแทงตลอดในธรรม
ของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ในธรรมที่พระเดชพระคุณหลวงปู่ฯ และ
คุณยายอาจารย์ฯ ของเราได้บรรลุ จงทุกประการเทอญ ☺